Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 283 706 van 23 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. WAUTERS**
Hendrik van Veldekesingel 150/100
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 13 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat K. WAUTERS, die tevens verschijnt voor verzoekster, en van attaché L. VANDEVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 19 mei 2022 België binnen met een paspoort en verzoeken op 24 mei 2022 om internationale bescherming. Op 13 september 2022 neemt de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een kennelijk ongegrond verzoek. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*

U bent een staatsburger van Georgië. Uw vader is van afkomst Armeens, uw moeder Azerbeidzjaans. U bent geboren op (…) 1996 in Tbilisi waar u woonde tot uw vertrek uit Georgië. U bent gehuwd met T. B. (...) in mei 2020. U heeft een zoontje. Op het einde van uw verblijf in Georgië werkte u als taxichauffeur.

U heeft sinds 2019 een relatie met uw huidige echtgenote. De familie van uw echtgenote en uw schoonvader in het bijzonder wilden u echter niet als schoonzoon omwille van uw Armeense afkomst, omdat uw vader, die in 2020 is overleden, een drugsgebruiker was, omdat uw ouders gescheiden waren en omdat de zussen van uw moeder geen goede reputatie hadden. Ook uw moeder was tegen de relatie. Uw huidige echtgenote mocht u niet zien en werd onder druk gezet om de relatie te stoppen. Omdat uw schoonvader tegen de relatie was en u toch nog contact had met uw echtgenote, toen nog uw liefje, stuurde uw schoonvader de neef van uw echtgenote, samen met vrienden van hem, op u af. Jullie kregen ruzie en u werd op uw voorhoofd geslagen. Desondanks zijn jullie later stiekem gehuwd. Toen jullie in mei 2020 zijn weggevlucht om te huwen in Tianeti heeft uw schoonvader u en uw echtgenote al binnen het uur teruggevonden en uw echtgenote, evenals uzelf, kregen slagen van uw schoonvader. Uw schoonvader dreigde ook verschillende malen fysiek geweld tegen u te gebruiken. U werd ook twee maal van uw werk ontslagen, vermoedelijk door toedoen van uw schoonvader, die connecties had om daarvoor te zorgen. Uw echtgenote werd door uw schoonvader ook gedwongen om een contactverbod ten aanzien van u aan te vragen onder valse voorwendsels, een contactverbod wat jullie weliswaar niet hebben nageleefd. Ongeveer twee of drie weken voor uw vertrek heeft hij jongens naar u toegestuurd, terwijl u aan het werken was in uw taxi, en u werd door hen bedreigd met een mes. Er werd u gezegd dat u uw echtgenote met rust moest laten. Dit feit heeft ertoe geleid dat u en uw echtgenote besloten om Georgië te verlaten. Op 19 mei 2022 hebben jullie Georgië verlaten. Via Turkije reisde u naar België.

Op 24 mei 2022 diende u, samen met uw echtgenote, een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), het paspoort van uw echtgenote (origineel), het paspoort van uw zoontje (origineel), uw huwelijksakte (kopie), een contactverbod voor u ten aanzien van uw echtgenote (kopie), een CD met een video waar bedreigingen op te zien zijn in uw taxi (kopie) en foto's van letsels bij uw echtgenote na slagen van uw schoonvader (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. In dit geval dient eveneens te worden opgemerkt dat uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. U blijft op dit vlak ik gebreke.

Uit uw verklaringen en die van uw vrouw blijkt immers heel duidelijk dat u de redelijke van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming helemaal niet heeft uitgeput. U deed geen beroep op de politie om de gewelddaden van uw schoonvader en de neef van uw echtgenote aan te klagen, die in opdracht van uw schoonvader handelde. U ondernam verder niets om uw ontslag op uw werk, wellicht het werk van uw schoonvader, aan te vechten. U deed ook geen beroep op de politie om de bedreigingen in uw taxi aan te klagen door de jongens waarvan u vermoedt dat ze eveneens in opdracht van uw schoonvader handelden (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 4 en p.11-12). U verklaarde dat u niet wou dat de vader van uw vrouw, die verantwoordelijk wordt geacht voor alle geweldsacties naar u en uw echtgenote, naar de gevangenis gestuurd zou worden. Uw echtgenote bracht naar voor dat ze het uw neef niet zou aandoen om hem aan te geven omdat hij een familielid is en ze zulke dingen niet wil doen (B. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 8). U verklaarde eveneens dat, wanneer men de personen die u hebben bedreigd in uw taxi zou te pakken krijgen, ze uw schoonvader zouden aangeven wat dan ook zou leiden tot de aanhouding van uw vader (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 11-12). Uw vrouw zegt in dit verband nog dat u geen klacht wou neerleggen tegen de jongens die u hebben bedreigd in de taxi omdat jullie toen al hadden beslist Georgië te verlaten (B. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 8). Er dient verder opgemerkt te worden dat u ook geen andere stappen heeft gezet om uw situatie aan te klagen en uw eigen positie en die van uw vrouw te verbeteren. Zo heeft u bijvoorbeeld geen beroep gedaan op een advocaat om te zien wat u zo u kunnen doen in uw situatie. U verklaarde in dat verband dat u wist wat een advocaat zou zeggen: 'Leg een klacht neer'. En dat was iets wat u niet wou (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 11-12). Het moge in dit geval dan ook heel duidelijk zijn dat de autoriteiten niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van bepaalde misdrijven. Uw verklaringen over het feit dat u niet wilde dat uw schoonvader naar de gevangenis zou moeten gaan vormen geen verschoning voor het feit dat u naliet beroep te doen op de politie of op een advocaat.

Tot slot wil het CGVS u nog wijzen op het feit dat u duidelijk aangaf geen andere redenen te hebben om Georgië te verlaten dan deze die u heeft vermeld (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p.12). Uw vrouw verklaarde wel nog dat het voor Armeniërs niet evident is werk te vinden in Georgië (B. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 6). Een mogelijke discriminerende bejegening op zich houdt echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, wat in deze niet het geval is. In dit verband is het veelbetekenend dat u wel degelijk werk vond en u zelf wel degelijk aangaf dat de andere leden van uw familie geen problemen in Georgië hadden omwille van hun Armeense afkomt.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, het paspoort van uw echtgenote, het paspoort van uw zoontje en uw huwelijksakte bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Het contactverbod voor u ten aanzien van uw echtgenote toont aan dat er

inderdaad dergelijk verbod was maar vertelt ons niets over de omstandigheden waarin dit verbod tot stand is gekomen. De CD met een video waar volgens uw verklaringen de bedreigingen op te zien zijn in uw taxi is een mogelijke indicatie van problemen die u hebt gekend, nl. voor de concrete bedreigingen door enkele jongens, waarvan u vermoedt dat dit in opdracht van uw vader gebeurde, waarbij echter ook de bedenking moet worden gemaakt dat dergelijke stukken ook kunnen worden gefabriceerd, wat de bewijswaarde ervan relativeert die an sich niet worden in vraag gesteld door het CGVS. De foto's van de zogenaamde letsels bij uw echtgenote na slagen van uw schoonvader tonen inderdaad letsels aan maar zeggen ons niets over de context waarin die letsels tot stand zijn gekomen. Hoe dan ook meent het CGVS dat u in Georgië bescherming kunt krijgen voor wat betreft de door u aangehaalde problemen.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – *i.e.* de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (…) 1988 in Bordzjomi. U woonde de laatste 22 jaar voor uw vertrek uit Georgië in Tbilisi. U bent sinds mei 2020 gehuwd met M. J. (…). U heeft een zoontje.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:
"(…)

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot M. J. (…). In het kader van het door uw echtgenoot ingediende verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:
(…)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het "*fair play-beginsel*".

Na een beknopte toelichting over deze beginselen voert verzoeker het volgende aan:

"*In de bestreden Beslissingen refereert het CGVS in de eerste plaats naar het Koninklijk Besluit van 14 januari 2022, waarin Georgië wordt vastgesteld als veilig land van herkomst. Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.*
Dat de Verzoekers tijdens hun respectievelijke interview met het CGVS hebben getracht om dit bewijs te leveren, maar het CGVS hun argumenten zonder nader onderzoek verwerpt. Zo stelt het CGVS (eigen benadrukking):
"(…)".
Het CGVS geeft in de bestreden beslissingen aan dat de Verzoekers de redelijke en te verwachten mogelijkheden tot bescherming in Georgië helemaal niet hebben uitgeput. Daarbij wordt verwezen naar het feit dat er geen beroep werd gedaan op de politie om de gewelddaden van de (schoon)vader van Verzoekers en overige familieleden aan te klagen.
Dat het CGVS volgens de Verzoekers al te veel belang hecht aan het gegeven dat zij niet hebben getracht in Georgië zelf hun situatie te verbeteren. Daarbij zijn zij van mening dat het CGVS geen rekening houdt met de traditionele waarden en normen binnen de Georgische cultuur, waarbij de familieband als een groot goed wordt gezien. Dat deze zienswijze sterk contrasteert met West-Europese normen en waarden, en niet louter een bewering van Verzoekers betreft, maar bevestiging vindt in internationaal sociaal-wetenschappelijk onderzoek.[1] Dat er weinig landen in de wereld zijn waar de familiale verhouding als zodanig belangrijk wordt beschouwd, hetgeen volgens Verzoekers kan verantwoorden waarom zij noch naar de politie zijn gestapt, noch een beroep hebben gedaan op een advocaat om hun situatie te verbeteren. Dat Verweerder volledig voorbijgaat aan dit gegeven, zonder enige motivering, hoewel dit herhaaldelijk naar boven komt in de verklaringen van Verzoekers.
Daarnaast wensen Verzoekers te benadrukken dat de invloedrijke positie van de (schoon)vader van de Verzoekers niet mag worden onderschat. Dit wordt niet alleen duidelijk uit de verschillende, plotse ontslagen waar dhr. J. (...) mee is geconfronteerd, maar eveneens uit het feit dat de (schoon)vader van Verzoekers hen quasi onmiddellijk kon opsporen toen zij wegvluchtten uit Tbilisi om te huwen.
Dat het CGVS deze culturele elementen en de invloedrijke positie van de (schoon)vader van Verzoekers volledig negeert, en argumenteert dat Verzoekers beroep dienden te doen op de politie dan wel juridische bijstand in Georgië. Het CGVS geeft echter geen enkel antwoord op het argument van Verzoekers dat dit, gelet op voormelde culturele achtergrond en de vele connecties en zakenrelaties van hun (schoon)vader,

geen valable optie betrof. Ook het gegeven dat mevrouw B. (...) onder dwang van haar vader een contactverbod heeft ondertekend voor de politie (stuk 6) wordt door het CGVS volledig genegeerd. Nochtans bewijzen Verzoekers dat de verbale bedreigingen en fysieke gewelddaden aanleiding geven tot een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) Vreemdelingenwet.
Verzoekers benadrukken dat zij alle mogelijke stappen hebben ondernomen om de bedreigingen en fysieke gewelddaden van hun (schoon)vader en hun familieleden te doen ophouden, en uiteindelijk niet anders konden dan Georgië te ontvluchten.
Dat de bewijsvoering door Verzoekers niet nader werd onderzocht door het CGVS, maar zonder meer wordt verworpen wegens gebrek aan contextualisering. Voor wat betreft het contactverbod voor mevrouw B. (...) ten aanzien van dhr. J. (...) wordt gesteld dat dit niets zegt over de omstandigheden waarin dit verbod tot stand is gekomen. De verzoekers willen daarbij opmerken dat zij niet in de mogelijkheid zijn om de context van dit contactverbod te schetsen, maar dat uit de omstandigheden duidelijk kan worden afgeleid dat zij dergelijk contactverbod nooit op eigen initiatief zou ondertekenen. Het feit dat zij met haar echtgenote uit Georgië is gevlucht en met hem een tweede kind verwacht is volgens Verzoekers voldoende bewijs dat zij dit in geen geval op vrijwillige basis heeft ondertekend, wel integendeel. Dat het beeldmateriaal met betrekking tot de bedreigingen (stuk 7) en de foto's als bewijs van de fysieke gewelddaden volgens Verweerder slechts een mogelijke indicatie geven van problemen die Verzoekers hebben gekend – waarbij Verweerder de bedenking maakt dat zij ook kunnen worden gefabriceerd, wat de bewijswaarde ervan relativeert die an sich niet in vraag wordt gesteld. Dat Verzoekers in dit verband willen opmerken dat deze bedenkingen van Verweerder als onredelijk dienen te worden beschouwd, in die zin dat moeilijk van Verzoekers kan worden verwacht dat zij een verdere contextualisering van deze verbale bedreigingen en fysieke gewelddaden kunnen voorleggen, gelet op hun middelen en precaire positie. Verweerder houdt daarbij evenmin rekening met de algemene leefomstandigheden en veiligheidssituatie in de directe dan wel de bredere omgeving van Verzoekers,"

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 13 september 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (…)*"

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt:
"*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen*."

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt:
"*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*"

De Raad wijst erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker om internationale bescherming.

Te dezen kan de Raad na lezing van het administratief dossier, in navolging van de adjunct-commissaris, slechts vaststellen dat verzoekende partijen geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat zij geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, in hun specifieke omstandigheden, niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

Volgens hun verklaringen hebben verzoekende partijen hun land van herkomst, Georgië, verlaten omwille van hun problemen met de familie van verzoekster, die tegen hun relatie was. Verzoeker zou bij een ruzie met de neef van verzoekster op zijn voorhoofd geslagen zijn, een andere keer zou de vader van verzoekster verzoekende partijen geslagen hebben en verzoeker zou enkele weken voor zijn vertrek in zijn taxi bedreigd zijn door jongens met een mes die door de vader van verzoekster gestuurd zouden zijn. Ook zou verzoeker verschillende keren bedreigd zijn door de vader van verzoekster en zou hij twee keer op zijn werk ontslagen zijn, vermoedelijk door toedoen van de vader van verzoekster.

Daargelaten de geloofwaardigheid en de ernst van hun relaas in Georgië, blijkt uit niets dat het verzoekende partijen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. In de bestreden beslissingen wordt wat dit betreft in hoofde van verzoeker op goede gronden als volgt overwogen:
"*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. In dit geval dient eveneens te worden opgemerkt dat uit de COI waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. U blijft op dit vlak ik gebreke.*

Uit uw verklaringen en die van uw vrouw blijkt immers heel duidelijk dat u de redelijke van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming helemaal niet heeft uitgeput. U deed geen beroep op de politie om de gewelddaden van uw schoonvader en de neef van uw echtgenote aan te klagen, die in opdracht van uw schoonvader handelde. U ondernam verder niets om uw ontslag op uw werk, wellicht het werk van uw schoonvader, aan te vechten. U deed ook geen beroep op de politie om de bedreigingen in uw taxi aan te klagen door de jongens waarvan u vermoedt dat ze eveneens in opdracht van uw schoonvader handelden (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 4 en p.11-12). U verklaarde dat u niet wou dat de vader van uw vrouw, die verantwoordelijk wordt geacht voor alle geweldsacties naar u en uw echtgenote, naar de gevangenis gestuurd zou worden. Uw echtgenote bracht naar voor dat ze het uw neef niet zou aandoen om hem aan te geven omdat hij een familielid is en ze zulke dingen niet wil doen (B. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 8). U verklaarde eveneens dat, wanneer men de personen die u hebben bedreigd in uw taxi zou te pakken krijgen, ze uw schoonvader zouden aangeven wat dan ook zou leiden tot de aanhouding van uw vader (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 11-12). Uw vrouw zegt in dit verband nog dat u geen klacht wou neerleggen tegen de jongens die u hebben bedreigd in de taxi omdat jullie toen al hadden beslist Georgië te verlaten (B. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 8). Er dient verder opgemerkt te worden dat u ook geen andere stappen heeft gezet om uw situatie aan te klagen en uw eigen positie en die van uw vrouw te verbeteren. Zo heeft u bijvoorbeeld geen beroep gedaan op een advocaat om te zien wat u zo u kunnen doen in uw situatie. U verklaarde in dat verband dat u wist wat een advocaat zou zeggen: 'Leg een klacht neer'. En dat was iets wat u niet wou (J. (...), CGVS, 26.08.2022, p. 11-12). Het moge in dit geval dan ook heel duidelijk zijn dat de autoriteiten niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van bepaalde misdrijven. Uw verklaringen over het feit dat u niet wilde dat uw schoonvader naar de gevangenis zou moeten gaan vormen geen verschoning voor het feit dat u naliet beroep te doen op de politie of op een advocaat.
(…)
De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, het paspoort van uw echtgenote, het paspoort van uw zoontje en uw huwelijksakte bewijzen enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Het contactverbod voor u ten aanzien van uw echtgenote toont aan dat er inderdaad dergelijk verbod was maar vertelt ons niets over de omstandigheden waarin dit verbod tot stand is gekomen. De CD met een video waar volgens uw verklaringen de bedreigingen op te zien zijn in uw taxi is een mogelijke indicatie van problemen die u hebt gekend, nl. voor de concrete bedreigingen door enkele jongens, waarvan u vermoedt dat dit in opdracht van uw vader gebeurde, waarbij echter ook de bedenking moet worden gemaakt dat dergelijke stukken ook kunnen worden gefabriceerd, wat de bewijswaarde ervan relativeert die an sich niet worden in vraag gesteld door het CGVS. De foto's van de zogenaamde letsels bij uw echtgenote na slagen van uw schoonvader tonen inderdaad letsels aan maar zeggen ons niets over de context waarin die letsels tot stand zijn gekomen. Hoe dan ook meent het CGVS dat u in Georgië bescherming kunt krijgen voor wat betreft de door u aangehaalde problemen."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissingen baseert. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet dienstig voorhouden dat de adjunct-commissaris "*hun argumenten zonder nader onderzoek verwerpt*".

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij alle redelijke en realistische van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of een afdoende verklaring geven waarom hij geen of nagenoeg geen enkel beroep heeft gedaan op de nationale autoriteiten. Verzoekende partijen blijven hier echter in gebreke, zo stelt de Raad samen met de adjunct-commissaris vast.

Verzoekende partijen betwisten niet dat zij voor de door hen ingeroepen vervolgingsfeiten nooit de hulp en/of bescherming van de Georgische politie hebben ingeroepen en hiertoe zelfs nooit enige poging hebben ondernomen. Zij ontkennen evenmin dat zij in Georgië nooit een advocaat gecontacteerd hebben met betrekking tot de incidenten waarvan zij daar het slachtoffer zouden zijn geweest.

Waar verzoekende partijen menen dat de adjunct-commissaris "*geen rekening houdt met de traditionele waarden en normen binnen de Georgische cultuur, waarbij de familieband als een groot goed wordt gezien*", gaan zij voorbij aan de door henzelf geschetste specifieke context, waarbij zij door hun eigen familie werden geslagen en bedreigd. Met dit summiere betoog verschonen zij dan ook niet dat zij in hun eigen land geen beroep hebben gedaan op de politie of een advocaat om zichzelf te beschermen tegen de bedreigingen waardoor zij naar eigen zeggen hun land van herkomst zijn ontvlucht.

Waar verzoekende partijen benadrukken dat de invloedrijke positie van de vader van verzoekster niet mag worden onderschat, beperken zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Zij tonen hiermee niet aan dat in Georgië beroep doen op de politie of op juridische bijstand geen valabele optie betrof.

Waar verzoekende partijen er nog op wijzen dat de adjunct-commissaris het gegeven dat verzoekster onder dwang van haar vader een contactverbod heeft ondertekend voor de politie volledig genegeerd heeft, gaan zij voorbij aan de motieven van de bestreden beslissingen dat het contactverbod aantoont dat er inderdaad een dergelijk verbod was maar niets vertelt over de omstandigheden waarin dit verbod tot stand is gekomen en dat verzoekende partijen hoe dan ook in Georgië bescherming kunnen krijgen voor wat betreft de door hen aangehaalde problemen. Waar zij stellen dat het feit dat verzoekster met verzoeker uit Georgië is gevlucht en met hem een tweede kind verwacht voldoende bewijs is dat verzoekster dit in geen geval op vrijwillige basis heeft ondertekend, doen zij geen afbreuk aan de vaststelling dat zij hoe dan ook in Georgië bescherming kunnen krijgen voor wat betreft de door hen aangehaalde problemen. Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen aan die wijzen op het tegendeel.

Verzoekende partijen benadrukken nog dat zij alle mogelijke stappen hebben ondernomen om de bedreigingen en fysieke gewelddaden van hun (schoon)vader en hun familieleden te doen ophouden, en uiteindelijk niet anders konden dan Georgië te ontvluchten, doch zij laten na te concretiseren welke specifieke stappen zij dan wel ondernomen hebben om de bedreigingen en fysieke gewelddaden van hun (schoon)vader en hun familieleden te doen ophouden. Met een dergelijk betoog vermogen zij uiteraard geen afbreuk te doen aan de concrete vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen.

Verzoekende partijen wijzen nog op het beeldmateriaal dat zij neerlegden met betrekking tot de bedreigingen en vinden het onredelijk dat de adjunct-commissaris de bewijswaarde daarvan relativeert, doch zij brengen geen argumenten aan die de feitelijke onjuistheid van de betreffende motieven hierover aantonen. Zelfs zo zou worden aangenomen dat de door hen voorgelegde stavingstukken hun relaas en problemen bevestigen, blijft de vaststelling dat zij in Georgië bescherming kunnen krijgen voor wat betreft deze problemen hoe dan ook nog steeds overeind.

Waar verzoekende partijen nog hekelen dat de adjunct-commissaris geen rekening houdt met de algemene leefomstandigheden en veiligheidssituatie in hun directe dan wel de bredere omgeving, stelt de Raad vast dat zij nalaten concreet te duiden met welke specifieke elementen geen rekening werd gehouden en op welke wijze (de motieven van) de bestreden beslissingen anders zouden zijn geweest indien daar wel rekening mee zou zijn gehouden. De Raad wijst er hierbij nog ten overvloede op dat uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen in die zin.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft de verklaring van verzoekster dat het voor Armeniërs niet evident is om werk te vinden in Georgië, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker nog terecht als volgt gesteld:
"*Een mogelijke discriminerende bejegening op zich houdt echter geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, wat in deze niet het geval is. In dit verband is het veelbetekenend dat u wel degelijk werk vond en u zelf wel degelijk aangaf dat de andere leden van uw familie geen problemen in Georgië hadden omwille van hun Armeense afkomt.*"
Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker met recht geconcludeerd:

"*Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*"

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Het beginsel van de *fair-play* is maar geschonden indien er in hoofde van de overheid sprake is van opzet, kwade trouw of moedwilligheid (RvS 21 november 2011, nr. X; RvS 30 juni 2009, nr. X en RvS 3 december 2007, nr. X). Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er *in casu* sprake was van kwade trouw of moedwilligheid in hoofde van de adjunct-commissaris, zodat een schending van het beginsel van de *fair-play* niet kan worden aangenomen.

2.3.3. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een kennelijk ongegrond verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	D. DE BRUYN